

Sapatin Vartija

Maalis-Huhtikuu 2015

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat: etukansi: veli Adrianin perhe
takakansi: Seminaarilla Toijalassa**

Autuuslupaukset

»Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi: 'Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta'» (Matt. 5: 2, 3).

Ihmettelevästä kansanjoukosta nämä sanat tuntuvat oudoilta ja uusilta. Tällainen opetus on täysin vastakkaista sille, mitä he ovat kuulleet papeilta ja rabbiineilta. He eivät näe siinä mitään mikä imartelisi heidän ylpeyttään tai ruokkisi heidän kunnianhimoisia toiveitaan. Mutta tämä uusi opettaja uhkuu voimaa, joka pitää heidät kuin lumottuina otteessaan. Jumalallisen rakkauden suloisuus virtaa hänen olemuksestaan kuin tuoksu kauniista kukasta. Hänen sanansa ovat »niin kuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niin kuin sadekuuro, joka kostuttaa maan» (Ps. 72:6). Kaikki tuntevat vaistomaisesti että tässä on hän, joka tuntee sielun salaisuudet ja joka kuitenkin lähestyy heitä lempeän myötätuntoisesti. Heidän sydämensä avautuvat hänelle, ja heidän kuunnellessaan Pyhä Henki auttaa heitä ymmärtämään sitä läksyä, joka ihmiskunnan kaikkina aikoina tulee oppia.

Kristuksen aikana kansan uskonnolliset johtajat tunsivat omaavansa runsaasti hengellisiä aarteita.

Fariseuksen rukous: »Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset» (Luuk. 18:11) ilmaisi koko hänen yhteiskuntaluokkansa asenteen. Itse asiassa koko kansakunta ajatteli pitkälti samalla tavalla. Mutta Jeesusta ympäröivässä joukossa oli muutamia, jotka tunsivat hengellisen köyhyytensä. Kun ihmeen kautta saatu kalansaalus osoitti Kristuksen jumalallisen voiman, Pietari lankesi Vapahtajan eteen ja huudahti: »Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen» (Luuk. 5:8). Samoin vuorelle kokoontuneessa joukossa oli niitä, jotka tunsivat olevansa viheliäisiä, kurjia, köyhiä, sokeita ja alastomia (Ilm. 3:17) Jeesuksen olemuksesta huokuvan puhtauden rinnalla sekä kaipasivat Jumalan armoa, joka »on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille» (Tiit. 2:11). Näissä sieluissa Kristuksen tervehdyssanat herättivät toivoa. He näkivät, että Jumalan siunaus oli heidän elämänsä yllä.

Jeesus oli tarjonnut siunauksen maljaa niille, jotka tunsivat olevansa rikkaita ja vailla mitään tarpeita, ja nämä olivat pilkaten kääntäneet selkensä armolliselle lahjalle. Joka tuntee olevansa terve, kohtalaisen hyvä

ja tyytyväinen omaan tilaansa, ei pyri osallistumaan Kristuksen armosta ja vanhurskaudesta. Ylpeys ei tunne tarvitsevansa mitään, se sulkee sydämen Kristukselta ja niiltä äärettömiltä siunauksilta, joita hän tuli antamaan. Ylpeän henkilön sydämessä ei ole tilaa Kristukselle. Omissa silmissään rikkaat ja kunnioitettavat eivät ano uskossa eivätkä he myöskään saa Jumalan siunausta. He tuntevat olevansa kylläisiä, siksi he poistuvat tyhjinä. Kristuksen tarjoamaa apua arvostavat vain ne, jotka tietävät olevansa täysin kykenemättömiä pelastamaan itsensä, täysin kykenemättömiä tekemään ainoatakaan vanhurskasta tekoa omin voimin. Nämä ovat hengellisesti köyhiä, niitä jotka hän julistaa autuiksi.

Kun Kristus antaa ihmiselle anteeksi, hän saattaa hänet ensin katumaan. Pyhän Hengen tehtävä on saada meidät vakuuttuneiksi syntisyydestämme. Ne joiden sydäntä Jumalan Henki on koskettanut, näkevät ettei heissä itsessään ole mitään hyvää. He huomaavat, että itsekkyyks ja synti ovat vaikuttaneet kaikkeen mitä he ovat tehneet. Kurjan publikaanin tavoin he seisovat syrjässä uskaltamatta edes nostaa silmiään taivasta kohti ja huutavat: »Jumala, ole minulle syntiselle armollinen» (Luuk. 18:13). He ovat autuaita. Katuvalle on varattu anteeksiantamus, sillä Kristus on »Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin» (Joh. 1:29). Jumalan lupaus kuuluu: »Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi» (Jes. 1:18). »Ja minä annan teille uuden sydämen Henkeni minä annan teidän sisimpäanne» (Hes. 36:26, 27).

Jeesus sanoo hengellisesti köyhistä: »Heidän on taivasten valtakunta.» Tämä valtakunta ei ole maallinen eikä ajallinen kuten kuulijat olivat toivoneet. Kristus avasi ihmisille oven hänen rakkautensa, armonsa ja vanhurskautensa hengelliseen valtakuntaan. Messiaan valtakunnan kansalaisten tunnusmerkkinä on Ihmisen Pojan kaltaisuus. Hänen alaisiaan ovat hengellisesti köyhät, hiljaiset, ne joita vainotaan vanhurskauden tähden. Taivasten valtakunta kuuluu heille. Heissä on alkanut työ, joka on vielä keskeneräinen, mutta joka tekee heidät »soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa» (Kol. 1:12).

Kaikki jotka tuntevat sielunsa äärimmäisen köyhyiden, jotka tietävät ettei heissä itsessään ole mitään hyvää, voivat löytää vanhurskauden ja voiman katsomalla Kristukseen. Hän sanoo: »Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon» (Matt. 11:28).

Hän pyytää sinua vaihtamaan köyhyytesi hänen armonsa rikkauksiin. Me emme ole Jumalan rakkauden arvoisia mutta Kristus, meidän vakuutemme, on, ja hän kykenee täysin pelastamaan kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. Oli menneisyytesi minkäläinen tahansa, nykyinen tilanteesi kuinka masentava hyvänsä, tule Jeesuksen luo sellaisena kuin olet, heikkona, avuttomana ja toivottomana. Lempeä Vapahtaja tulee kauas sinua vastaan ja kietoo ympärillesi rakastavat käsivartensa sekä vanhurskauden viittansa. Hän vie meidät Isän eteen puettuina oman luonteensa valkeaan vaippaan. Hän rukoilee Jumalaa meidän puolestamme sanoen: Olen ottanut syntisen paikan. Älä katso tätä eksynyttä lasta vaan katso minua. Jos saatana syyttää meitä synnistä ja vaatii meitä itselleen, Kristuksen veri puhuu puolestamme sitä suuremmalla voimalla.

»Ainoastaan Herrassa — on vanhurskaus ja voima. — Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän on heidän kerskauksensa» (Jes. 45: 24, 25).

»Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen» (Matt 5:4).

Tässä mainittu murehtiminen tarkoittaa todellista sydämen surua synnin vuoksi. Jeesus sanoo: »Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni» (Joh. 12:32). Kun ihminen vedetään katsomaan ristille nostettua Jeesusta, hänelle selviää ihmiskunnan syntisyys. Hän näkee, että juuri synti piinasi kirkkauden Herraa ja naulitsi hänet ristiin. Hän näkee, että vaikka häntä on rakastettu sanoin kuvaamattomalla rakkaudella, hänen elämänsä on jatkuvasti ollut täynnä kiittämättömyyttä ja kapinallisuutta. Hän on hylännyt parhaan ystävänsä ja halveksinut taivaan kallisarvoisinta lahjaa. Hän on uudestaan naulinnut Jumalan Pojan ristille, uudestaan lävistänyt tuon verta vuotavan, kärsivän sydämen. Synnin leveä, musta ja syvä kuilu erottaa hänet Jumalasta, ja hän murehtii sydän särkyneenä.

Tällaiset murheelliset »saavat lohdutuksen». Jumala paljastaa meille syyllisyytemme, jotta me pakenisimme Kristuksen luo ja hänen kauttaan vapautuisimme synnin orjuudesta ja iloitsisimme Jumalan lasten vapaudesta. Jos kadumme vilpittömästi, me saamme tulla ristin juurelle ja jättää taakkamme sinne.

Vapahtajan sanat sisältävät myös lohduttavan sanoman niille, jotka kärsivät vastoinkäymisistä tai menetyksistä. Surut eivät kohtaa meitä

sattumanvaraisesti. Jumala ei »sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia» (Valit. 3:33). Kun hän sallii koettelemuksia ja vastoinkäymisiä, se tapahtuu »tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään» (Hebr. 12:10). Katkeralta ja sietämättömältä tuntuva koetelemus tulee osoittautumaan siunaukseksi, jos otamme sen uskossa vastaan. Julma isku, joka sumentaa maailman ilot, kääntää silmämme taivasta kohti. Kuinka paljon onkaan niitä, jotka eivät koskaan olisi tulleet tuntemaan Jeesusta, ellei suru olisi johtanut heitä etsimään lohtua hänestä!

Elämän vastoinkäymiset ovat Jumalan työmiehiä, joiden tehtävänä on poistaa luonteestamme epäpuhtauksia sekä hioa siinä olevia särmiä. Ne veistävät, tasoittavat, viilaavat, hiovat ja kiillottavat meitä. Se on tuskallista, sillä on kova joutua painetuksi tahkoa vasten. Mutta valmiina kivi tulee täyttämään paikkansa taivaallisessa temppelessä. Mestari ei tuhlaa huolellista, perusteellista työtä kelvottomaan ainekseen. Vain kalliit kivet hiotaan »kuin temppelein veistetyt kulmapatsaat» (Ps. 144:12).

Herra tulee työskentelemään kaikkien hyväksi, jotka luottavat häneen. Uskolliset tulevat saavuttamaan kallisarvoisia voittoja. He tulevat oppimaan arvokkaita läksyjä, oivaltamaan miten kallisarvoisia kokemuksia heillä on ollut.

Taivaallinen Isämme ei ole koskaan välittämättä niistä, joita suru on koskettanut. Kun »Daavid kulki itkien Öljymäkeä ylös, pää peitettynä ja paljain jaloin» (2 Sam. 15:30), Herra katseli häntä sääliävästi. Daavid oli pukeutunut säkkikankaaseen, ja hänen omatuntonsa vaivasi häntä. Nöyrytymisen ulkonaiset merkit todistivat, että hänen katumuksensa oli aitoa. Itkunsekaisin, sydäntä särkevin sanoin hän esitti asiansa Jumalalle, eikä Herra hylännyt palvelijaansa. Iankaikkisen rakkauden Jumala ei ollut koskaan rakastanut Daavidia enemmän kuin nyt, kun tämä omantunnon syytöksistä kärsien pakeni henkensä edestä vihollisiaan, jotka hänen oma poikansa oli yllyttänyt kapinaan. Herra sanoo: »Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus» (Ilm. 3:19). Kristus korottaa katuvan sielun ja puhdistaa murehtivan sydämen, niin että siitä tulee hänen asumuksensa.

Mutta kun ahdistus kohtaa meitä, kuinka moni meistä onkaan kuin Jaakob! Luulemme että vihollisen käsi vaivaa meitä. Sokeina me taistelemme pimeydessä kunnes voimamme uupuvat emmekä löydä lohdutusta tai vapautusta. Aamun sarastaessa jumalallinen kosketus sai

Jaakobin ymmärtämään kenen kanssa hän oli taistellut - liiton enkelin. Itkien ja avuttomana hän painautui rakastavan Jumalan syliin saadakseen sen siunauksen, jota hänen sielunsa kaipasi. Meidänkin on ymmärrettävä, että koettelemukset ovat meidän parhaaksemme. Emme saa halveksia Herran kuritusta emmekä menettää rohkeuttamme kun hän nuhtelee meitä.

»Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! - - Sillä hän haavoittaa, ja hän sitoo; lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat. Kuudesta hädästä hän sinut pelastaa, ja seitsemässä ei onnettomuus sinua kohtaa» (Job 5:17-19). Jeesus tulee jokaisen kärsivän luo parannus mukanaan. Hänen läsnäolonsa kallisarvoiset säteet voivat valaista menetyksen, tuskan ja kärsimyksen täyttämän elämän.

Jumala ei halua meidän jäävän sydän kipeänä ja murtuneena pysyvän murheen valtaan. Hän haluaa meidän katsovan ylös hänen rakastaviin kasvoihinsa. Siunattu Vapahtaja seisoo niiden vierellä, joiden silmät ovat niin kyynelten sokaisemat, etteivät he huomaa häntä. Hän haluaa tarttua käteemme, hän haluaa meidän katsovan itseensä yksinkertaisessa uskossa sekä sallivan hänen johtaa meitä. Hänen sydämensä on avoin meidän tuskallemme, surullemme ja murheellemme. Hän on rakastanut meitä ikuisella rakkaudella, ympäröinyt meidät rakastavalla huolenpidollaan. Voimme pitää hänet mielessämme kaiken aikaa sekä ajatella jatkuvasti hänen hellää huolenpitoaan. Hän kohottaa sielun päivittäisten murheitten ja pulmien yläpuolelle rauhan valtakuntaan.

Miettikää tätä, tuskan ja surun lapset, ja iloitkaa toivossa.» — tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme» (1 Joh. 5: 4). Autuaita ovat myös ne, jotka itkevät Jeesuksen kanssa, koska he tuntevat myötätuntoa maailmaa kohtaan sen kärsimysten tähden sekä surevat sen syntejä. Sellaiseen suremiseen ei ole sekoittunut itsekkyyttä. Jeesus oli surujen mies, hän kärsi sellaista sydämen tuskaa, mitä mikään kieli ei kykene kuvailemaan. Ihmisten rikkomukset murskasivat hänen henkensä. Hän ahersi kuluttavalla innolla helpottaakseen ihmiskunnan tarpeita ja kärsimyksiä, ja hänen sydämensä oli surusta raskas, kun hän näki kansanjoukkojen kieltäytyvän tulemaasta hänen luokseen vastaanottamaan uutta elämää. Kaikki Kristuksen seuraajat osallistuvat tästä kokemuksesta. Osallistuessaan hänen rakkaudestaan he osallistuvat myös hänen ponnistuksistaan kadonneiden pelastamiseksi. He osallistuvat Kristuksen kärsimyksistä, ja he osallistuvat myös tulevasta kirkkaudesta.

He työskentelevät hänen kanssaan, juovat surun maljan hänen kanssaan, ja he osallistuvat myös hänen ilostaan.

Kärsimyksen kautta Jeesus tuli kykeneväksi lohduttamaan ihmisiä. Missä tahansa ihmiset kärsivät, siellä myös Kristus kärsii (Jes. 63:9). »Sillä sen tähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa» (Hebr. 2:18). Tässä palvelustehtävässä häntä voi auttaa jokainen, joka on osallistunut hänen kärsimyksistään. »Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta» (2 Kor. 1:5). Herra on varannut erityisen armon murheelliselle, ja tämä armo kykenee sulattamaan sydämiä, voittamaan ihmisiä Kristukselle. Hänen rakkautensa avaa tien haavoittuneeseen, murtuneeseen sieluun ja tulee parantavaksi voiteeksi sureville. »Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat» (2 Kor. 1:3,4).

»Autuaita ovat hiljaiset» (Matt 5:5).

Autuuslupauksista voidaan havaita kuinka kristillinen kokemus etenee. Ne jotka ovat tunteneet tarvitsevansa Kristusta, ne jotka ovat murehtineet synnin tähden sekä käyneet Kristuksen kanssa koettelemusten koulua, oppivat hiljaisuutta jumalalliselta opettajalta.

Pakanat ja juutalaiset eivät arvostaneet sitä, että joku alistui vääryyteen kärsivällisesti ja lempeästi.

Pyhän Hengen innoittamana Mooses lausui olevansa nöyryn mies maan päällä. Tuolloin eläneet ihmiset eivät olisi pitäneet lausuntoa kovinkaan myönteisenä, pikemminkin se olisi herättänyt sääliä tai halveksuntaa. Jeesus kuitenkin asettaa nöyryyden yhdeksi valtakuntaansa pääsemisen ensimmäisistä ehdoista. Hänen oma luonteensa ja elämänsä ilmentävät tämän luonteenpiirteen jumalallista kauneutta.

Jeesus, Jumalan kunnian kirkkaus, ei »katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon» (Fil. 2:6, 7). Hän suostui alistumaan kaikkiin elämän epämiellyttäviin kokemuksiin. Hän ei tullut ihmisten luo kuninkaana vaatimaan itselleen kunnioitusta, vaan hän tuli palvelijana palvelemaan muita. Hänen käytöksessään ei näkynyt häivääkään kiihkomielisestä uskonnollisuudesta tai kylmästä

ankaruudesta. Maailman Lunastaja oli luonnoltaan enkeleitä korkeampi, mutta hänen jumalalliseen majesteettiuteensa liittyi hiljaisuus ja nöyryys tavalla, joka veti kaikkia puoleensa.

Jeesus tyhjensi itsensä eikä itsekkyydellä ollut osuutta mihinkään mitä hän teki. Hän alisti kaiken Isän tahtoon. Kun hänen tehtävänsä maan päällä oli päättymässä, hän saattoi sanoa: »Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni» (Joh. 17:4). Ja hän vetoaa meihin: »Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä» (Matt. 11:29). »Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä» (Matt. 16:24). Poistakaa oma minä sydämen valtaistuimelta älkääkä antako sen enää hallita itseänne.

Jokainen joka katsoo itsensäkieltävää Kristusta ja sydämeltään nöyrtyy, joutuu sanomaan kuten Daniel sanoi nähdessään hänet, joka on Ihmisen Pojan kaltainen: »Minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi» (Dan. 10:8). Itsenäisyytemme ja riippumattomuutemme, joista niin mielellämme ylpeilemme, osoittautuvat merkiksi siitä, että palvelemme saatanaa. Inhimillinen luonto pyrkii aina tehostamaan itseään, se on aina valmis taisteluun. Mutta se joka oppii Kristuksesta, tyhjenee itsekkyydestä, ylpeydestä ja vallanhimosta, ja sydämessä vallitsee hiljaisuus. Oma minä alistetaan Pyhän Hengen johtoon. Silloin emme välttämättä halua saavuttaa korkeinta asemaa. Meillä ei ole tarvetta kiinnittää huomiota itseemme. Tunnumme, että korkein paikka on Vapahtajan jalkojen juuressa. Katsomme Jeesukseen, odotamme hänen kätensä johtoa, kuuntelemme hänen opastavaa ääntään. Apostoli Paavali oli kokenut tämän ja hän sanoi: »Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni» (Gal. 2:19, 20).

Kun vastaanotamme Kristuksen pysyväksi vieraaksi sieluumme, Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee sydämen ja mielen Kristuksessa Jeesuksessa. Vapahtajan elämä maan päällä oli rauhan täyttämää, vaikka se elettiinkin keskellä taisteluja. Vihamieliset vastustajat ahdistivat häntä jatkuvasti, mutta hän sanoi: »Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä on hänelle otollista» (Joh. 8: 29).

Mikään inhimillinen tai saatanallisen vihan myrsky ei voinut häiritä

hänen tyyntä rauhaansa Jumalan yhteydessä. Ja meille hän sanoo: »Rauhan minä jätän teille: minun rauhani» (Joh. 14:27). »Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne» (Matt. 11:29). Kantakaa minun kanssani palvelun iestä Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan auttamiseksi, niin te huomaatte että ies on sopiva ja kuorma kevyt.

Rakkaus omaan minään rikkoo rauhamme. Niin kauan kuin oma minä elää, olemme jatkuvasti valmiit puolustamaan sitä nöyryyksiltä ja loukkauksilta. Mutta kun olemme kuolleet ja elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalaan, emme loukkaannu laiminlyönneistä tai halveksunnasta. Olemme kuuroja moitteille, sokeita pilkalle ja loukkauksille. »Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. Rakkaus ei koskaan häviä» (1 Kor. 13:4-8).

Maallisten asioiden tuoma onni vaihtuu nopeasti olosuhteiden mukana, mutta Kristuksen rauha on kestävä ja pysyvää. Se ei riipu elämänoloista, maallisen omaisuuden tai ystävien määrästä. Kristus on elävän veden lähde, hänen antamansa onni kestää.

Kristuksen hiljaisuuden ilmeneminen kodissa tekee asukkaat onnellisiksi. Se ei yllytä riitaan, se ei vastaa suuttumukseen suuttumuksella vaan lepyttää ärtyneen mielen ja levittää ympärilleen lempeyttä, jonka kaikki sen kiehtovassa piirissä olevat tuntevat. Se liittää maan päällä olevat perheet suureen taivaalliseen perheeseen.

On paljon parempi kärsiä väärän syytöksen vuoksi kuin vahingoittaa itseämme kostamalla vihollisellemme. Vihan ja koston henki on saanut alkunsa saatanasta, ja tässä hengessä toimiva aiheuttaa itselleen pelkkää pahaa. Autuuden salaisuus on sydämen hiljaisuudessa, nöyryydessä, joka on seurausta siitä, että pysymme Kristuksessa. »Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella» (Ps. 149:4).

Hiljaiset »saavat maan periä». Synti tuli maailmaan itsekorostuksen halun kautta, ja esivanhempamme menettivät tämän kauniin maailman hallinnan. Itsekieltämyksen kautta Kristus lunastaa sen, mikä kadotettiin. Ja hän sanoo, että meidän on voitettava niin kuin hän voitti (Ilm. 3:21). Nöyryyden ja alistumisen kautta voimme tulla perillisiksi hänen kanssaan

silloin kun »nöyrät perivät maan» (Ps. 37:11).

Nöyrille luvattu maa ei tule olemaan kuten tämä maailma, joka on kuoleman varjon ja kirouksen pimentämä. »Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu» (2 Piet. 3:13). »Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä» (Ilm. 22:3).

Siellä ei ole pettymystä, ei surua, ei syntiä, ei sairautta, ei hautausaattoja, ei murhetta, ei kuolemaa, ei eroa, ei särkyneitä sydämiä, vaan siellä on Jeesus, siellä on rauha. »Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei hietikon helle eikä aurinko satu heihin, sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteille» (Jes. 49: 10).

V. s. 14-26

“Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat.”

Matt. 25:5

Maailman tilanne

Elämme maailman historian aivan viimeisiä hetkiä. Kansojen viha kasvaa, toivotaan rauhaa, mutta samanaikaisesti valmistaudutaan sotaan, terroristiteot lisääntyvät, taloudellinen kriisi pahenee, luonnon mullistukset myös lisääntyvät! Maailman johtajat ovat huolissa ja jokainen ihminen huolestuneina ja toivottomana katsoo tulevaisuutta kohti, miettien ja odottaen mitä on tulossa. Ihmiset ovat levottomuuden tilassa.

Hengellinen tilanne maailmassa

“Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden.” Ilm. 13:13 Jumalan vastustaja tietää, että hänellä on jäljellä hyvin vähän aikaa ja on tehostanut voimiansa viettelemän ihmisiä ja johdattaa heitä kadotukseen. Nykyisin hän aiheuttaa vääriä herätyksiä, niiden keskuudessa, jotka ovat hänen vallassaan.

“Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.” 2. Kor.

11:14. Lukekaamme, mitä Jumala on ilmoittanut profeettansa kautta: “...Saatana tietää tämän, ja ennen kolmannen enkelin voimakkaan huudon kaikumista, hän synnyttää herätystä näissä uskonnollisissa ryhmissä, jotta totuuden hylänneet sielut luulisivat Jumalan olevan heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa eksyttää vilpittömiä heidän seassa ja johtaa heitä ajattelemaan, että Jumala edelleenkin toimii näissä seurakunnissa. Mutta valo loistaa, ja kaikki vilpittömät jättävät langenneet seurakunnat asettuen Jumalan jäännöskansan puolelle.” H. k. 290.

Seurakunnissa, jotka ovat hyljänneet totuuden saavat saatanan hengen vaikutuksesta herätyksiä ja ihmeitä. Hän yrittää eksyttää, ne rehelliset sielut jotka ovat vielä Babylonissa. Uskovat, jotka perustavat uskonsa ihmeisiin, eikä pelastavaan totuuteen, helposti joutuvat harhaan, mutta kiitos Herralle, Hän huolehtii rehellisistä sieluista.

Jumalan kansan tilanne

“Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat.” Matt. 25:5
Saamme tietää, että maailma on hereillä ja huolissaan, langenneissa kirkoissa on herätystä ja ihmeitä, vain Jumalan seurakunta nukkuu, juuri ennen Kristuksen takaisin tuloa! Mistä tämä välinpitämättömyys ja väsymys johtuu? Kyllä, meille on ilmoitettu mistä se johtuu. “Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni...”

Yksi syy Jeesuksen takaisintulon viipymisestä on: koettelemukseksi Jumalan kansalle. Monet eivät jaksaa odottaa loppuun asti. Sen vuoksi meille on ilmoitettu: “... mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.” Mark. 13:13 Odottaessaan pitkän aikaa into ja voimat vähenee, uskova tottuu vaikeisiin olosuhteisiin ja näin helposti syntyy hengellinen unitilanne.

Vapahtajamme antoi varoituksen seuraajillensa: “Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta.” Luuk. 21:34. Jos Jumalan lapsi alkaa miettimään vain mitä syödään ja juodaan ja ensisijaisesti vain tätä elämää, silloin on suuri vaara. Kun koko aikamme menee vain maallisiin asioihin, silloin hengellinen ihminen väsyä, kärsivällisyys loppuu ja hän antautuu hengelliseen uneen. Hän nukkuu omissa oloissa, huolissa ja jokaisen päivän työtehtävissä. Hän alkaa miettimään, että on vielä aikaa, ei ole hätää. Juuri sen vuoksi Jeesus antoi toisenkin varoituksen: “Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi

kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko." Mark. 14:38. Toimettomuus aiheuttaa myös horrostilan, meidän pitää rukoilla valvomisen aikana. Nykyisin meidän tulee rukoilla vielä useimmin ja hartaasti, kuin milloinkaan aikaisemmin. Rukous on sielun hengitystä ja ilman sitä ihminen hengellisesti kuolee. Meidän tulee hartaasti rukoilla herätyksen puolesta ja tehdä työtä sielujen pelastamiseksi.

Silloin kun hengellinen taistelu on kovimmillaan ei ole ollenkaan sopiva levätä ja nukkua, se voi maksaa meidän henkemme.

Viimeisen profeettansa kautta Jumala on ilmoittanut: "Minä näin saatanan käskevän enkeleitään panemaan ansoja etenkin niiden tielle, jotka ikävöivät ja odottavat Kristuksen toista ilmestystä pitäen kaikki Jumalan käskyt. Saatana kertoi enkeleilleen, että seurakunnat nukkuvat ja että hän voi ne pitää vallassaan lisäämällä voimiaan ja valheellisia ihmeitään. »Mutta», hän sanoi, »sapatinyhittäjien lahkoo me vihaamme, sillä se toimii lakkaamatta meitä vastaan ja voittaa puolelleen alamaisiamme johtaen heitä pitämään Jumalan vihattua lakia. Menkää ja juovuttakaa tämän maailman huolilla ne, joilla on maita ja rahaa. Jos te saatte heidät kiinnittämään sydämensä tämän maailman rikkauksiin niin me voimme vielä voittaa heidät. He voivat tunnustaa, mitä haluavat, kunhan te vain saatte heidät huolehtimaan enemmän rahasta kuin Kristuksen valtakunnan menestyksestä ja niiden totuuksien levittämisestä, joita me vihaamme. Esittäkää maailma heille viehättävimmässä valossaan, jotta he rupeaisivat sitä rakastamaan ja jumaloimaan..." H. k. 295, 296.

Nyt ymmärrämme tämän todistuksen valossa, kuinka vaarallista on nukkua, kun vihollinen suunnittelee tuhoamme. Miten tärkeä on nyt valvoa ja rukoilla. Kaikki huolestamme ja murheemme meidän tulee jättää Jumalalle ja keskittyä valmistautumiseen Jeesuksen tulolle, mutta samalla viedä pelastussanomaa ihmisille.

Herätys

"Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.' Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon." Matt. 25:6, 7.

Vertauksessa sanotaan, että tyhmillä neitsyillä lamput sammuiivat, koska heillä ei ollut tarpeeksi öljyä. He lähtivät silloin ostamaan öljyä, mutta yösydännä ei ollut enää mahdollista. Raamatussa on ennustettu: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän

maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.” Aam. 8:11, 12. Kun armonaika loppuu kukaan ei voi enää tehdä mitään pelastaakseen ketään. Nyt on aika hankkia kallisarvoista Öljyä Jumalan Sanan tutkimisella ja rukoilemalla. Elämässämme ei tulisi olla tärkeämpää päämäärä kuin tämä, muuten Jumala ei voi meitä käyttää, viedä sanomaa eteenpäin ja antaa viimeinen varoitus hukkuvalle maailmalle.

“Kristuksen henki on lähetyshenki. Uudistetun sydämen ensimmäinen vaikutin on viedä myös toisia Vapahtajan luo.” S. t. 77

Päivittäin meidän tulee hartaasti rukoilla Pyhän Hengen voitelua, että olisimme Jumalan työvälineinä. Rukoilkaamme hengellisen herätyksen puolesta, ennen kuin armonovi sulkeutuu. Silloin saatana sanoo avoimesti menkää nyt ja etsikää pelastusta, mutta hän tietää, että sitä ei voi enää löytää. Älkäämme laiminlyökö viimeisiä armonhetkiä, vaan käyttäkäämme ne pelastuksemme hyväksi. Herra meitä auttakoon siihen.

“Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” Ilm. 14:12.

Odottaessamme Kristuksen takaisin tuloa tarvitsemme myös kärsivällisyyttä, ilman sitä emme kestä. Kärsivällisyytemme koetellaan äärimmilleen saakka. Nämä ovat yksi Jumalan seurakunnan tärkeimmistä tunnus merkeistä: kärsivällisyys, uskollisuus Jumalan käskyille ja Jeesuksen usko.

Elämme maailman kiireisimpää aikaa. Ihmisiltä kärsivällisyys on loppunut. Vaikka nykyisin on koneita ja kaikki toteutuu hyvin nopeasti, silti ihmiset ovat kärsimättömiä. Jokainen haluaa, että hänen pyyntönsä ja toiveensa toteutuu hetkessä. Voimmeko olla kärsivällisiä tässä kärsimättömässä maailmassa? Jos haluamme, että toiset ovat kärsivällisiä meille, meidänkin tulee olla kärsivällisiä heille.

“Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.” Jaak. 5:7, 8

Tämä maailma menee suurella vauhdilla perikatoansa kohti hyläten ja rikkoen Jumalan lakia. Miten me todistamme tällaisissa olosuhteissa, että laki on muuttumaton ja on meidän hyväksemme? - Ainoastaan kun

elämme sen mukaan, vaikka koko maailma nousisi meitä vastaan. Tässä tarvitaan uskollisuutta kuoleman saakka. Herra meitä auttakoon.

Seuraava tuntomerkki on ”Jeesuksen usko.” Vapahtajalla oli järkkymätön usko. Kaikki pimeyden voimat taistelivat Häntä vastaan, mutta eivät pystyneet horjuttamaan Hänen uskoansa. Tätä uskoa Jumalan lapset tarvitsevat, pysyäkseen lujana olosuhteista huolimatta. Usko, joka kestää kaikkinaisia koettelemuksia ja vaikeuksia, pitäen kiinni Jumalan lupauksista. Luottamuksella se katsoo eteenpäin ja ylöspäin, tietäen, että pilvien ylläpuolella aurinko paistaa ja myrskyn jälkeen alkaa ikuinen päivä yhdessä Vapahtajamme kanssa uudessa kotimaassa. Katsokaamme uskon silmillä tätä ihanaa päämäärää kohti.

“... ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin.” Matt. 25:10.

Parhaillaan elämme häävieraitten tarkkailun aikaa, eli tutkivan tuomion aikaa. (Matt. 22:11) Kun tämä prosessi on käyty läpi ovi suljetaan, eli armonaika loppuu. Vertauksesta häistä tulee selväksi, että ainoastaan ne vieraat, joilla on valkoinen häöpuku, saavat jäädä juhlimaan. Ainoastaan Kristuksen vanhurskauden valkoisella puvulla, jonka olemme ottaneet vastaan omaksi vanhurskaudeksi meillä on pääsyy Karitsan häihin ja taivaaseen. “Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus.” Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääateriale!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat."” Ilm. 19:7-9 Miten ihana asia on, olla valmis tähän tapahtumaan!

“Ovi suljettiin” tarkoittaa myös, että Jumalan kansa on turvassa ja vihollinen ei voi enää millään tavalla vaikuttaa ja tuhota heitä. Silloin olemme ikuisesti turvassa!

Rakkaat veljet, sisaret ja ystävät, tämä aika on hyvin lähellä. Olkaamme rohkealla mielellä ja rukoilkaamme hartaasti herätyksen ja uudistuksen puolesta. Heittäkäämme pois omat likaiset vaatteet ja ottakaamme vastaan Kristuksen valkoisen puvun lahjaksi. Rukoilkaamme Pyhän Hengen kastetta ja Ehtoosateen puolesta. Edessämme on suuria tapahtumia ja vain puettuina Jumalan voimalla voimme kestää ne tuliset koettelemukset. Jumala meitä auttakoon, että valmistumme ja oltisimme

Hänen valtakunnassaan, missä ei ole enää sairautta, vanhuutta, heikkoutta, onnettomuutta ja kuolemaa, vaan ikuinen ilo, onni ja ihana elämää. Amen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Herra antaa voimaa ja iloa

Todistaa Hänestä ja kärsiä Hänen tähtensä

Joudumme kohtaamaan itsekkäiden vaikuttimien, kiihkomielisyyden ja ennakkoluulojen herättämää vastustusta, mutta siitä huolimatta meidän tulee pelottomasti ja rohkeasti elävässä uskossa kylvää kaikkien vesien varsille. Saatanan välikappaleet ovat pelottavia; meidän on kohdattava ne ja taisteltava niitä vastaan. Meidän ei tule rajoittaa työtämme ainoastaan omaan maahamme. Peltö on maailma, ja maan elo on kypsäksi tullut. Kristuksen antama käsky opetuslapsilleen juuri ennen kuin Hän nousi taivaaseen oli; ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.” Mark. 16:15.

Tunnumme ääretöntä tuskaa, kun näemme joittenkin saarnaajien viipyvän seurakuntien parissa ja näön vuoksi tekevän vain vähäisiä ponnistuksia kykenemättä esittämään mitään tuloksia työstään. Koko maailma on kenttämme. Menköt he työskentelemään epäuskoiseen maailmaan ja käännättämään sieluja totuuteen. Veljet ja sisaret, tahdomme viitata Aabrahamin antamaan esikuvaan, hänen joka lähti Moorian maalle uhraamaan ainokaisen poikansa Jumalan käskystä. Mooses oli kuninkaan hovissa, ja häntä odotti kruunu. Mutta hän kääntyi pois tästä kiusaavasta houkutuksesta, ja ”kieltäytyikantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen ”Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet.” Hebr. 11:24-26.

Apostolit eivät pitäneet omaa henkeään kalliina, vaan he iloitsivat siitä että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Kristuksen nimen tähden. Paavali ja Siilas menettivät kaiken, mitä heillä oli. He saivat kärsiä ruoskimista ja työkeää kohtelua, kun heidät heitettiin vankiluolan kylmälle lattialle mitä tuskallisimpaan asentoon ja jalat kohotettiin jalkapuuhun. Tarvitsiko vanginvartijan silloin kuulla valituksia ja napinaa? Ei, ei!” Sisimmästä vankihuoneesta alkoi keskellä yötä kuulua

riemulaulua ja ylistystä Jumalalle. Näitä opetuslapsia rohkaisi syvälinen ja harras rakkaus heidän Lunastajansa työhön, jonka puolesta he kärsivät. Kun Jumalan totuus täyttää sydämemme, valtaa tunteemme sekä valvoo elämäämme, tulemme mekin iloitsemaan siitä, että saamme kärsiä totuuden puolesta. Eivät vankilan muurit eivätkä polttoroviot pysty pelottamaan tai estämään meitä tässä suuressa työssä. Tod. Aart: 1. s.366-367. E.G. White.

Tule, oi sieluni, Golgatalle

Tarkkaa Jumalan Pojan nöyrää elämää, Hänen joka oli ”kipujen mies ja sairauden tuttava” Jes.53:3. Katselkaa Hänen häväistystään, Hänen tuskaansa Getsemanessa ja oppikaa, mitä itsensäkieltäminen on. Kärsimmekö puutetta? Kristus, taivaan Majesteetti, kärsi. Hän tuli meidän tähtemme köyhäksi. Luetaanko meidät varakkaisiin? Kristus luettiin .Ja meidän tähtemme Hän alistui tulemaan köyhäksi, että me Hänen köyhyydestään rikastuisimme. Kristus on meille kieltäytyksen esikuva. Hänen uhrinsa ei käsittänyt ainoastaan sitä, että Hän poistui taivaan loistavista asunnoista, että jumalattomat ihmiset kuulustelivat Häntä samalla tavalla kuin rikollista ja julistivat Hänet syylliseksi, tai että Hänet tuomittiin kuolemaan niinkuin pahantekijä, vaan se että Hän kantoi maailman syntitaakan. Kristuksen elämä nuhtelee meitä välinpitämättömyydestä ja kylmyydestä. Olemme lähellä ajan loppua, jolloin Saatana on astunut alas suuressa vihassa, koska hän tietää, että hänellä on vain vähän aikaa jäljellä. Hän toimii kaikilla vääryyden viettelyksillä niissä jotka joutuvat kadotukseen. Suuri Johtajamme on uskonut taistelun meille, jotta me jatkaisimme sitä voimallisesti. Emme suorita edes yhtä kahdettakymmentäkään osaa siitä, mitä voisimme, jos olisimme hereillä. Työtä ovat jarruttaneet mukavuuden halu ja kieltäytyksen hengen puute. Tästä uhrautuvaisuuden hengestä Vapahtajan elämä on annettu meille esikuvaksi.

Kristus tarvitsee sellaisia työtovereita, jotka tahtovat laajentaa työtä. Kirjallisuustyötämme ei tule supistaa, vaan kaksinkertaistaa. Kouluja tulee perustaa eri seuduille valmistamaan työhön totuuden levittämiseksi. Paljon aikaa on jo hukattu ja enkelit vievät taivaaseen merkinnät laiminlyönneistämme. Uneliaan ja pyhittymättömän tilamme tähden olemme menettäneet kallisarvoisia tilaisuuksia, joita Jumala on järjestänyt lähettäessään keskuutemme henkilöitä, jotka olisivat kyenneet auttamaan

meitä. Miten kipeästi olisimmekaan tarvinneet sisar Hannah Morenia auttamaan meitä nyt voidaksemme saavuttaa ulkomaan kansoja, joiden hyväksi emme nyt voi toimia. Jumala antoi meille tämän lahjan nykyistä tarveitamme silmällä pitäen, mutta me emme pitäneet sitä arvossa, minkä vuoksi Jumala otti hänet pois keskuudestamme. Hän on päässyt lepoon työstään, mutta hänen itsensä kieltävät tekonsa seuraavat häntä. On valitettava asia, että lähetystyömme täytyy viivästyä sen tähden, kun ei päästä yhteyteen suurten elovainioiden kansojen ja alueiden kanssa. Tunnumme tuskaa sielussamme sen tähden kun olemme menettäneet joitakin lahjoja, joita meillä nyt voisi olla, jos vain olisimme valvoneet. Työntekijöitä on estetty lähtemästä vaaleneville elovainioille. Jumalan lasten tulee nöyryä Hänen edessään ja syvässä alennustilassa pyytää anteeksi suruttomuutensa ja itse hemmottelunsa sekä pyyhkiä pois häpeällinen merkintä laiminlyödyistä velvollisuuksista sekä hylätyistä etuoikeuksista. Mieltiessään Golgatan ristiä totinen kristitty hylkää ajatukset uhrilahjojensa rajoittamisesta vain sellaisiin, jotka eivät maksa hänelle mitään ja hän on pasuunan äänen tavoin kuuleva sanat:

Mene työhön viinitarhaan;

Kohta pääset ikilepoon.

Ollessaan nousemaisillaan taivaaseen Jeesus osoitti elovainioita ja sanoi seuraajilleen: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia.” ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.” Matt.10:8. Emmekö tahdo kieltää itsemme korjataksemme sadon, joka muutoin tuhoutuu,” Jumala pyytää toiminnan ja varojen talenteja. Aiommeko olla tottelemattomia? Taivaallinen Isämme antaa lahjoja ja pyytää osan takaisin koetellakseen meitä, olemmeko arvolliset saamaan iankaikkisen elämän." T.A.s.367-369.E.G.White.

Kuika meidän tulisi käyttäytyä ekumeenisena aikana niiden ihmisten kanssa jotka kuuluvat muihin kirkkoihin ja uskontokuntiin?

Mikä on meidän tehtävämme ekumeenisien yhteyksien valossa?

"Torkkuvia vartijoita, entä yöllä? Et tiedä aikaa yöstä? Ettekö tiedä tulevan yön aikaa? Ettekö tunne suurta vastuuta antaa varoitusmerkkiä

tästä ajasta? Jos asia ei ole niin tule alas Siionin seiniltä, koska Jumala ei usko tietonsa valoa teille, mitä hänen on annettava. Vain ne saavat tätä valoa, jotka antavat sitä muille. Manuskript 107, 1898. " Evangelisation 143, 144.

"Herra koettelee kansaansa, kuka on uskollinen totuuden periaatteille. Tehtävämme on julistaa ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomaa maailmassa. Velvollisuutemme täyttämässä, meidän ei pitäisi halveksia vastustajaamme, eikä pelätä heitä. Kuitenkaan, se ei ole Jumalan tarkoitus, että me teemme sopimuksia muiden uskontokuntien kanssa. Kaikkia, jotka eivät halua totella Jumalaa, meidän tulee kohdella ystävällisesti ja kohteliaasti, mutta meidän ei koskaan tulisi tehdä yhteistyötä heidän kanssaan neuvotellen Herran tärkeistä asioista. Luottaen Jumalaan, meidän on järkkymättömänä mentävä eteenpäin itse kieltämyksellä ja nöyrällä riippuvaisuudella Hänestä. Hän suorittaa työtään, uskoen itsemme ja kaikki nykyiset ja tulevat hänen kaitselmukseen ja pitää lujasti kiinni luottamuksestamme loppuun saakka. Meidän tulisi muistaa se, että emme saa taivaan siunauksia kelvollisuutemme vuoksi, vaan Kristuksen ansioiden johdosta Jumalan ylivuottavaisen armon kautta, koska uskomme Kristukseen.

Rukoilen, että veljeni tunnistavat, kuinka merkittävä kolmannen enkelin sanoma on meille, ja että sapatin noudattaminen on erottava merkki kaikille niille, jotka palvelevat Jumalaa ja jotka eivät häntä palvele. Herätköön väsyneet ja välinpitämättömät! Meidät on kutsuttu pyhyyteen ja huolellisesti meidän on vältettävä huomion herättämistä, ettei se ole niin tärkeää, pidämmekö uskomme merkit yllä tai ei. Meidän päällämme lepää pyhä velvollisuus ottaa ratkaisevampi kanta kuin aikaisemmin totuuteen ja vanhurskauteen. Selkeästi ja kiistattomasti tulee olla näkyvä rajaviiva niiden välillä, jotka pitävät Jumalan käskyt ja niiden, jotka eivät tottele niitä. Meidän tulee kunnioittaa Jumalaa uskollisesti ja ahkerasti käyttää jokainen keino säilyttämään yhteyden hänen kanssaan, että voimme olla osalliset Hänen siunauksista, joita Hänen vaikeasti koeteltu kansa kipeästi tarvitsee. Me häpäisemme Jumalaa hyvin paljon, jos annamme sen vaikutelman, että uskomme ja tunnustuksemme ei ole hallitseva voima elämässämme. Tällä tavalla käännyimme pois hänen käskyistänsä, jotka ovat elämäämme ja kieltämme, että hän on meidän Jumalamme ja me olemme hänen kansansa." Todistuksia seurakunnalle 7 osa

"Meidän päällämme lepää vakava velvollisuus julistaa totuutta uskottomille tehokkaalla tavalla. Emme voi olla tarpeeksi varovaisia, ettemme selitä Raamatun totuuksia sillä tavalla joka vie miehet ja naiset pois totuudesta. Uskonnon opettajat asetetaan paikkaan, jossa he tekevät mittaamattoman suurta työtä, mutta voivat aiheuttaa myös paljon pahaa." Evangelisation, 142.

"Julistuksen tulee olla vakavaa. Mutta tässä työsä tulee olla varovaisia ja sanoa kansallemme: Varokaa! Kun julistatte sanomaa alkää paljastako yksityisiä lankeemuksia muihin kirkkoihin, ei edes Roomalaiskatolista kirkkoa vastaan. Jumalan enkelit näkevät eriuskoisissa seurakunnissa monia, jotka voidaan voittaa äärimmäistä varovaisuutta noudattaen. Olkaamme siis varovaisia sanojamme kanssa. Älköön saarnaajamme noudattako omia mielipiteitä, paljastaen ja laittaen "laittomuuden salaisuus" katseltavaksi. Näiden aiheiden osalta hiljaisuus on puhetaitoa. Monet on petetty. Kerro totuuden sävyjä ja rakkauden sanoja. Korota Jeesusta Kristusta. Anna totuuden puhua puolestasi. Älä jätä koskaan Jumalan merkittyä polkua aiheuttaakseen toisille järkytystä. Tällainen hyökkäys aiheuttaisi paljon pahaa, mutta saavuttamatta mitään hyvää. Se tekee monien vakaumuksen tyhjäksi. Kertokoon Jumalan sana, joka on totuus, epäyhtenäisyydet niille, jotka ovat eksyksissä." Evangelisation, 524.

"Meille on sanottu hyvin," huuda, älä säästä, korota äänesi niin kuin pasuuna, ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa, ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä "(Jesaja 58:1); Tämä sanoma on annettava myös, mutta meidän pitäisi olla varovaisia muita kohtaan, joilla ei ole valoa, joka loistaa meille ettemme loukkaisi ketään, eikä kehuta tai tuomita. Meidän ei pitäisi poiketa oikealta tieltä, jakaa katolilaisille teräviä sanoja. Näiden jälkimmäisten kohdalla on monia erittäin tunnollisia kristittyjä, jotka vaeltavat valossa, joka heillä on, ja Jumala toimii heidän kohdallaan. Henkilöitä, joilla on ollut suuria etuoikeuksia ja mahdollisuuksia, kuitenkin laiminlöivät heidän fyysiset, henkiset ja hengelliset voimansa vahvistuakseen, jotka elivät vain miellyttäen itseään, kantamatta minkäänlaista vastuuta, ovat suuremmassa vaarassa vakavaan tuomitsemiseen Jumalasta, kuin niillä, jotka eksyy opinkohdissa, mutta silti pyrkivät tekemään muille hyvää. Älä syytä toisia; älä tuomitse heitä!" Evangelisation, 523.

Millä tavalla Jeesus tuli lähelle ihmisiä?

"Jeesus kuitenkin onnistui pääsemään sydämeen niiden luottamusten kautta. Niin vähän kuin vain mahdollista hän häiritsi äkillisen tai tiukan säännön kautta ihmisten luonnolliseen ajatuskulkuun. Pikemmin hän kunnioitti ihmistä lahjottamalla hänelle luottamuksensa ja kunnioitti häntä. Hän esitteli vanhoja totuuksia uudessa ja arvokkaassa valossa. Tämä tuli myös esille silloin, kun hän vain 12 vuotiaana hämmästytti lainopettajat temppeleissä kysymyksillään.

Jeesus kohtasi ihmiskuntaa ottaessaan ihmisluonteen päällensä. Missä ikinä Hän kohtasi ihmisiä, siellä Hän yhdisti heitä totuuden muuttavan voiman vaikutukseen. Kiintymyksen ja luottamuksen kautta Hän pääsee ihmisten sydämeen. ... Hänen aikomuksensa oli voittaa kysyjän kiintymyksen ja elää heidän sydämessä. Manuskript 44, 1894." Evangelisation, 139.

Mikä näkymä meillä pitäisi olla kaikkiin ihmisiin riippumatta heidän kirkkokunnastaan?

"Tässä maailmassa meidän pitäisi järkevästi seistä ja elää, että kaikki ympärillämme olevat ovat Kristuksen verellä ostettuja ihmisiä ja että hän on hyvin riippuvainen puheistamme ja käyttäytymisestämme sekä työskentely tavoistamme, pelastuvatko kaikki nämä sielut tai ei...

Anna heidän tuntea, että olet ihastunut heidän sielusta ja niin pitkälle kuin mahdollista haluat olla yhtämieltä heidän kanssa. Kun Kristuksen rakkaus tulee kakikissa näissä ponnistelussa esille, sinulla on mahdollista kylvää totuuden siementä heidän sydämeen, Jumala kastelee kylvetyn siemenen ja totuus purkautuu ja tuo hedelmää Hänen kunniaakseen." Evangelisation, 140.

"Minä näin, että Jumalalla on vilpittömiä lapsia nimiadventistien ja langenneiden seurakuntien joukossa, ja ennen kuin vitsaukset vuodatetaan, kutsutaan sekä saarnaajia että kansaa ulos näistä seurakunnista, ja he ottavat iloiten totuuden vastaan. Saatana tietää tämän, ja ennen kolmannen enkelin voimakkaan huudon kaikumista, hän synnyttää herätystä näissä uskonnollisissa ryhmissä, jotta totuuden hyljänneet sielut ajattelevat Jumalan olevan heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa eksyttää vilpittömiä heidän kassaan ja johtaa heitä ajattelemaan, että Jumala edelleenkin toimii näissä seurakunnissa. Mutta valo loistaa, ja kaikki vilpittömät jättävät langenneet seurakunnat asettuen Jumalan jäännöskansan puolelle." H. k. 290.

Tulisiko meidän osallistua muiden uskontokuntien tapahtumiin?

"Jotkut työntekijät voivat käydä uskonnollisissa kokouksissa samoin muissa kirkoissa ja joissa on mahdollisuus osallistua siihen. Kun Jeesus oli vain kahdentoista ikäisenä ja meni pappien ja rabbiinien kouluun temppeliin ja esitti kysymyksiä. Tässä temppelikoulussa tehtiin päivittäin tutkimuksia, meidän Raamatun tutkistelun kaltaisia. Jeesus opiskelijana esitti kysymyksiä; mutta kysymykset koskivat asioita, joita oppineiden pappien tuli ajatella. Samanlaista työtä voidaan tehdä tänään. Älykkäitä nuoria miehiä tulisi rohkaista osallistumaan kristillisen nuorisjärjestöjen kokouksiin, ei käynnistämään sanataisteluja, vaan tutkia Raamattua heidän kanssaan ja esittää kysymyksiä avuksi." Zeugnisse Band 6, 82.

"Saatana jatkuvasti yrittää vaikuttaa kovilla hyökkäyksillä; mutta Jeesus sai pääsyn sydämeen asioiden avulla, jotka olivat kaikkein eniten tutuimpia heille. Mahdollisimman vähän hän häiritsi heidän tavallista ajatustapaa äkillisellä toiminnalla tai määrätyillä säännöillä. Hän kunnioitti ihmistä omalla luottamuksella ja osoittaen sen heille. Hän toi esille vanhoja totuuksia uudessa ja hienossa valossa. Tällä tavalla hän vasta kaksitoista vuotiaana johdatti lain tohtorit hämmästykseen kun esitti heille kysymyksiä temppelissä." Zeugnise für Prediger, 161.

Millä keinoilla Paavali työskenteli eri uskovien keskuudessa?

"Meidän saarnaajat tarvitsevat vielä enemmän viisautta kuin Paavalilla oli. Hänen työnsä alku juutalaisten puolesta ei ollut merkittäväillä lausunnoilla Kristuksen syntymästä, pettämisestä, ristiinnaulitsemisesta ja ylösnousemuksesta, vaikka edellä mainitut tapahtumat ilmensivät sen ajan erityisen totuuden. Ensin hän kiinnitti heidän huomionsa jokaisessa vaiheessa Lunastajamme lupauksiin ja profetioihin, jotka viittasivat Häneen. Hän viipyi kunnes näitä ainutlaatuisia lausuntoja oli tiukasti painettu kaikkien muistiin ja he tiesivät, että tarvitsivat Vapahtajaa. Vasta silloin hän puhui heille, että tämä Vapahtaja on jo tullut. Kristus Jeesus täytti kaiken. Tämä oli menetelmä, jolla Paavali voitti sieluja (kirjaimellisesti: Tämä oli "luettelo" jolla Paavali alkoi työn sielujen kanssa) Hän esitti totuuden sillä tavalla, että entiset ennakkoluulot eivät saa uudelleen valtaa heihin ja seurauksena sokaisee heidän silmänsä ja tekee heidän harkintakykynsä epävarmaksi. Historical Sketches 121. 122, 1886." Evangelisation 140.

Ollessamme yhteydessä muihin uskontokuntiin kuuluvien kanssa, milloin on kerrottava opillisista eroista?

"Kanssakäymisessä näiden sielujen kanssa on oltava hyvin tarkkana. Ole aina valppaana! Saarnatessasi älä missään tapauksessa painosta

yleisöä heille täysin vieraan opin kanssa uskostamme, jolle heidän korvaansa sulkeutuu ja kaikki nämä selitykset näyttäytyvät kuten uuden ilmoituksen.

Tällaiset totuuden aiheet tule esittää silloin, kun kuulijat voivat niitä ymmärtää ja arvostaa. Vaikka se voi tuntua oudolta ja yllättävältä, monet tunnustavat ilolla, että Jumalan sana loistaa uudessa valossa. Toisaalta, jotkut saattavat mennä pois eikä koskaan tulla takaisin, kun totuus on esitetty sillä laajuudella, että he yksinkertaisesti eivät kestä sitä.... Meidän pitää tässä ja nyt ottaa vastaan meille tarjotut edut näihin tilanteisiin nähden. Tuoda totuus esiin selvästi niin kuin se on Jeesuksessa. Missään tapauksessa ei riitaisessa tai epämiellyttävässä hengessä - kun kyseessä on totuuden puolustaminen - tai sen kohdat. Manuscript 44, 1894. ...

Sinun täytyy oppia kohdata ihmisiä siellä missä he ovat ja seisovat. Varmista, että aiheesi valinta ei aiheuttaisi riitakeskusteluja. Älköön opetuksesi aiheuttako kuulijoiden mielissä sekaannusta. Testimonies for the Church VI, 58, 1900.... Älä provosoi missään tapauksessa vastaväitettä yleisön edessä, joilla on ollut mahdollisuus kuulla totuus ja ovat tietoisia, missä otetaan kantaa heitä vastaan. Testimonies for the Church IV, 36, 1900." Evangelisation, 141, 142.

Miten meidän tulisi käyttäytyä muihin kirkkokuntiin ja yhteiskuntaluokkiin kuuluvien kanssa?

"On aina oltava selvää, että olemme uskonpuhdistajia eikä fanaatikkoja. Jos meidän työntekijämme ovat siirtymässä uuteen kenttään, heidän olisi pyrittävä tutustumaan sen paikkakunnan kirkkojen pastoreiden kanssa. Paljon on menetetty, koska tämä on laiminlyöty. Jos meidän saarnaajat osoittavat ystävällisesti ja suloisesti, etteivät toimi ihan kuin häpeäisivät sanomaansa, niin se antaa erittäin hyvän vaikutuksen ja näille pastoreille ja heidän seurakunnille on annettu myönteinen vaikutelman totuudesta. Joka tapauksessa, se on oikein antaa heillekin mahdollisuuden olla ystävällisiä ja huomionosoittavia, jos he haluavat sitä.

Työntekijöittemme tulisi huolellisesti välttää antamasta vaikutelmaa, että he esiintyvät kuin sudet olisivat varastamassa lampaita. Heidän tulisi esittää papistolle näkökantansa ja työnsä päämäärät - saada ihmiset tietoisiksi Jumalan Sanan totuuksista. Monia näistä totuuksista ovat kaikille kristityille kalliita. Tässä on yhteinen perusta, jotta voimme tavata

ihmisiä muista yhteiskunnista olemme riippuvaisia lähestymistavasta näiden ihmisten kanssa meidän tulisi pysyä yhteisien kiinnostavien aiheiden parissa, eikä antaa keskusteluaiheeksi, joka aiheuttaa suorastaan erilaisia ongelmia. The Review and Herald 13. Juni 1912." Evangelisation, 142, 143.

Välttää turhia esteitä ja erimielisyyttä!

"Kun alamme puhumaan työkentällä, meidän ei tulisi rakentaa missään tapauksessa estäviä esteitä meidän ja muiden uskontokuntien välillä, erityisesti katoliset, jotka he eivät usko, että olemme heidän ilmoitettuja vihollisia. Se pitäisi olla meidän pyrkimyksenämme, ettemme tarpeettomasti provosoi heidän näkemyksiänsä ja mielipiteitä, niin sanotusti kukistaisimme heidät. On monia katolilaisten keskuudessa, jotka elävät aidosti, sen tiedon mukaan mitä heillä on kuin monet, jotka tarkasti uskovat ajankohtaiseen totuuteen. Jumala epäilemättä heitäkin tutkii ja koettelee, niin kuin hän on meitä tutkinut ja koetellut uudestaan ja uudestaan. Manuskript 14, 1887" Evangelisation, 143, 144.

"Veljet, menkää työhön varovaisesti ja älkää taistelko ihmisten ennakkoluuloja vastaan liiallisella innolla. Teidän ei pitäisi antautua kiusaukseen hyökätä muita uskontokuntia vastaan, koska tällainen menetelmä aiheuttaa riitaa ja sulkee korvat ja sydämet vastaanotamsta totuutta. Tehtävämme on luoda eikä repiä alas. Meidän tulee korjata halkeama, joka on tehty Jumalan lakiin. Se on nostettava pystyyn, esittää totuutta sen valtaan ja voimaan ja jättää sille tilaa valmistaa tietä joka paljastaa virheet vertaamalla totuuteen.

Meidän saarnaajia uhkaa vaara, että ne menevät liian innokkaasti katolilaisia vastaan, aiheuttaen näin suuria ennakkoluuloja sille kirkolle. Roomalaiskatolisten joukossa on monia sieluja, jotka katsovat meitä kiinnostuneena. Kuitenkin pappien valta laumansa yli on suuri, ja jos se on mahdollista, että hän nostaa hänen merkityksettömillä perusteillaan ennakkoluuloja kansan keskuudessa, jotta he eivät kuuntele heitä, kun totuus puhuu langennutta kirkkoa vastaan, silloin tämä mahdollisuus varmasti huomataan. Mutta kun me, jotka toimimme yhdessä Jumalan kanssa, olemme varustettuja hengellisillä aseilla voimallisia repimään alas vihollisen linnoitukset. Brief 39, 1887." Evangelisation, 522.

"Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot. Sak. 4:6. "Te olette maailman valkeus.", sanoo Kristus. Matt. 5.14.

Mikä vastuu!... Kun jotkut astuessa uuteen työalueeseen ja Henki ja Jumalan voima heiltä puuttuu, he syyttävät muita uskontokuntia. He luulevat voivansa vakuuttaa ihmiset totuudesta, kun he osoittavat suosittujen kirkkojen epäkohtia. Joissakin tapauksissa, se voi näyttää tarpeelliselta tehdä niin. Yleensä kuitenkin, tämä tuo vain ennakkoluuloja työtämme vastaan ja monilta korvat sulkeutuu, jotka muutoin olisivat kuunnelleet totuutta....

Toimivatko nämä opettajat Mestarin Hengessä, ilmoittaen toisia tuloksia. Sävyisyydessä ja kärsivällisyydessä, ystävällisyydessä ja rakkaudessa ja silti päättävässä vakavuudessa he viittaisivat eksyneille sieluille ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan. Jos näin toimitaan, näemme kuinka Jumala liikuttaa ihmisten sydämet. Suuri apostoli sanoo, "Sillä me olemme Jumalan työtovereita". 1 Kor. 3:9. " Zeugnisse Band, 4, s. 581.

Ole aina ystävällinen!

"Meidän tehtävämme on puhua totuutta rakkaudella, eikä puhua luonnollisen sydämen epäpyhiä asioita, jotka ilmentävät samaa henkeä kuin meidän vihollisemme. Kaikki ankarat vaatimukset tulee takaisin meihin kaksinkertaisesti, kun valta on niiden käsissä, jotka voivat käyttää sitä meidän vahingoksemme. Toistuvasti minulle annettiin huomautus, ettei saa sanoa sanaakaan, ei saa julkaista lausettakaan, erityisesti ei saa mainita henkilöitä - ellei ole välttämätöntä totuuden puolustamisessa - josta meidän vihollisemme ärsyyntyisi meitä vastaan tai josta heidän intohimonsa nousisi pintaan....

Julistakaa totuutta, mutta pidättäykää sanoista, jotka paljastavat kovan mielen. Tällaiset sanat eivät voi auttaa ketään, eikä olla valoksi hänelle....

Paras tapa paljastaa eksyttäviä virheitä on tuoda esille totuuden todisteita....

Rooman ja paavillisuuden vallan osalta meidän olisi pitänyt joskus sanoa vähemmän meistä itsestämme, vaan meidän pitäisi kiinnittää enemmän huomiota siihen, mitä profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet Jumalan Hengen innoittamana. Pyhällä Hengellä on kaiken mitä on profetian välittämisen osalta ja tapahtumien kuvaus sitä on suunniteltu niin, että se on selvää ja ihminen puhujana on pois näkyvistä ja hänen tulee pysyä kätkeytyneenä Kristuksessa. Jumala, taivaan Herra ja Hänen lakiansa silti tulisi kohottaa. Counsels to Editors 45.46, 1896."

Evangelisation, 523, 525.

Vain Jumalan avulla

"Ettemme vaikuttaisi haitallisesti sieluihin, jonka puolesta Kristus kuoli, meidän täytyy antaa sydämemme Jumalalle, jotta voimme puhua oikeita sanoja oikeana aikana. Jos lähdette tällä tavalla tekemään työtä Jumalan puolesta, silloin Hänen Henkensä on teidän Auttajananne. Pyhä Henki tekee sanat eläväksi, joita puhutaan rakkaudesta sieluihin. Totuudella on virkistävä voima, kun sitä puhutaan Kristuksen armon vaikutuksen alaisena." Zeugnisse Band 6, 398.

Der Sabbat Wächter

”Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!” Ps. 133:1

Jäähyväiset veli Schmitiltä

Veli Simon Schmidt oli syntynyt 15.03.1926. Dobring’issa, Romaniassa. Viidestä sisaruksesta hän oli nuorin. Seitsemäntoista ikäisenä hän lähti sotaan, Jumalan varjeluksella hän kesti sotavuodet. Vuonna 1949/50 hän sai kuulla adventti sanoman ja ilomielellä otti sen vastaan ja teki liiton Herran kanssa kasteen kautta. Siitä lähtien hän on saarnasi sanomaa aina. Syyskuussa 1949 Simon ja Lore tulivat ystäviksi ja 20.12.1951 he menivät naimisiin. Pääkonferenssilta tuli kutsu mennä Tanskaan levittämän sanoman. Tanskassa hänet vihittiin saarnaajaksi: sieltä hän teki lähetysmatkoja Ruotsiin, Norjaan, Suomeen ja Viroon. Siinä tehtävässä hän oli yhteensä kahdeksan ja puoli vuotta. Sitten tuli pyyntö pääkonferenssilta mennä Afrikkaan. Niin 11 vuotta Etelä-Afrikka oli heidän kotimaana. Heidän työalueensa sisälsi eri maita, kuten Etelä-Afrikka, Swazimaa, Lesotho, Zimbabwe, Zambia, Tansania, Zaire Päiväntasaajaan saakka. Monet ihmiset ottivat sanoman vastaan ja heidät kastettiin. Molemmat tekivät työtä syvässä sademetsässä suurien vaarojen uhatta villipedoista ja erilaisista mullistuksista, silti Herra suojeli heitä.

Vuonna 1972 veli Schmidt oli valittu Pääkonferenssin sihteeriksi ja tuli lähtö takaisin Saksaan. Hän matkusti edelleen moniin maihin ympäri maailmaa. Vuonna 1978 hänet jälleen valittiin Pääkonferenssin sihteeriksi. Hän palveli tässä tehtävässä vuoden 1983 kesään saakka.

Kun vuonna 1987 veli Schmidt tuli eläkeikään, edelleen hän toimi saarnaajana kuolemaansa saakka. 20.12.2011. veli- ja sisar-Schmidt saivat juhlia timanttihäät.

Muutama päivä ennen kuolemaansa hän sanoi vaimolleen: “Minulla on rauha Jumalan kanssa. Lore ole uskollinen Herralle ja seuraa Häntä edelleenkin.” 16.10.2014 hänet haudattiin Mosbachissa. “Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.” Dan. 12:3

Pääkonferenssi

“Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;” 1. Tess. 4:16.

